

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

28. travnja 2022.*

Sadržaj

Pravni okvir	3
Pravo WTO-a	3
Pravo Unije	4
Okolnosti spora	6
Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda	7
Zahtjevi stranaka pred Sudom	7
O žalbi	8
Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe	8
Argumentacija stranaka	8
– Prvi dio	8
– Drugi dio	9
Ocjena Suda	10
Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 5. Osnovne uredbe	14
Argumentacija stranaka	14
Ocjena Suda	14
Treći žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe	16
Argumentacija stranaka	16
Ocjena Suda	17

* Jezik postupka: engleski

Troškovi 23

„Žalba – Damping – Provedbena uredba (EU) 2015/1429 – Uvoz hladnovaljanih ravnih proizvoda od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajvana – Konačna antidampinška pristojba – Uredba (EZ) br. 1225/2009 – Članak 2. – Izračun uobičajene vrijednosti – Izračun troška proizvodnje – Gubici u proizvodnji – Odbijanje umanjena za vrijednost recikliranog otpada – Određivanje uobičajene vrijednosti na temelju prodaja istovrsnog proizvoda za potrošnju na domaćem tržištu zemlje izvoznice – Isključenje prodaja na domaćem tržištu zemlje izvoznice iz osnove za određivanje uobičajene vrijednosti ako se one odnose na proizvode namijenjene izvozu”

U predmetu C-79/20 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 14. veljače 2020.,

Yieh United Steel Corp., sa sjedištem u Kaohsiung Cityju (Tajvan), koji zastupa D. Luff, *avocat*,

žalitelj,

a druge stranke postupka su:

Europska komisija, J.-F. Brakeland, M. França i A. Demeneix, a zatim J.-F. Brakeland i G. Luengo, u svojstvu agenata,

tuženik u prvostupanjskom postupku

Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL, sa sjedištem u Luxembourg (Luksemburg), koji zastupaju J. Killick i G. Forwood, *avocats* i G. Papaconstantinou, *dikigoros*,

intervenijent u prvostupanjskom postupku

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: A. Prechal (izvjestiteljica), predsjednica vijeća, J. Passer, F. Biltgen, N. Wahl i M. L. Arastey Sahún, suci,

nezavisni odvjetnik: G. Pitruzzella,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 11. studenoga 2021.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Svojom žalbom društvo Yieh United Steel Corp. (u daljnjem tekstu: društvo Yieh) zahtijeva ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 3. prosinca 2019., Yieh United Steel/Komisija (T-607/15, EU:T:2019:831, u daljnjem tekstu: pobijana presuda) kojom je taj sud odbio njegovu tužbu za poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/1429 od 26. kolovoza 2015. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz hladnovaljanih ravnih proizvoda od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajvana (SL 2015., L 224, str. 10., u daljnjem tekstu: sporna uredba).

Pravni okvir

Pravo WTO-a

- 2 Odlukom Vijeća 94/800/EZ od 22. prosinca 1994. o sklapanju, u ime Europske zajednice, s obzirom na pitanja iz njezine nadležnosti, sporazuma postignutih u Urugvajskom krugu multilateralnih pregovora (1986. – 1994.) (SL 1994., L 336, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 3.) Vijeće Europske unije potvrdilo je Sporazum o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije (WTO), potpisan u Marakešu 15. travnja 1994., te sporazume sadržane u prilogima 1. do 3. tom sporazumu, među kojima je i Sporazum o primjeni članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. (SL 1994., L 336, str. 103.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 112., u daljnjem tekstu: Antidampinški sporazum).
- 3 Članak 2. Antidampinškog sporazuma, naslovljen „Utvrđivanje doppinga”, predviđa:

„2.1. Za potrebe ovog Sporazuma smatra se da je proizvod predmet doppinga, odnosno da je uveden na tržište druge zemlje po cijeni nižoj od njene normalne [uobičajene] vrijednosti, ako je izvozna cijena proizvoda koji se izvozi iz jedne zemlje u drugu niža od usporedive cijene, koja se postiže pod uobičajenim trgovačkim uvjetima [u uobičajenom tijeku trgovine], sličnog [istovrsnog] proizvoda koji je namijenjen za potrošnju u zemlji izvoznici.

2.2. U slučaju kada nema prodaje sličnog [istovrsnog] proizvoda pod uobičajenim trgovačkim uvjetima [u uobičajenom tijeku trgovine] na domaćem tržištu zemlje izvoznice ili kada, zbog posebnog stanja na tržištu ili malog obujma prodaje na domaćem tržištu zemlje izvoznice takva prodaja ne dopušta pravilnu usporedbu, dampinška marža će se odrediti usporedbom s usporedivom cijenom sličnog [istovrsnog] proizvoda koji se izvozi u odgovarajuću treću zemlju, pod uvjetom da je cijena reprezentativna, ili s troškom proizvodnje u zemlji podrijetla uvećanim za razuman iznos za administrativne troškove, troškove prodaje, opće troškove i dobit.

2.2.1. Prodaja sličnog [istovrsnog] proizvoda na domaćem tržištu zemlje izvoznice ili prodaja trećoj zemlji po cijenama nižim od jediničnih troškova proizvodnje (fiksni i promjenjivi) uvećanim za administrativne, prodajne i opće troškove može se, zbog cijene, smatrati ostvarenom izvan uobičajenih trgovačkih uvjeta [u uobičajenom tijeku trgovine], te se može zanemariti kod utvrđivanja normalne [uobičajene] vrijednosti samo pod uvjetom da nadležna tijela utvrde da je takva prodaja ostvarena tijekom duljeg razdoblja i u značajnim količinama i to po cijenama koje ne osiguravaju povrat svih troškova u razumnom vremenskom razdoblju. Ako su cijene, koje su u vrijeme prodaje ispod jediničnih troškova,

za vrijeme ispitnog postupka iznad vaganih [ponderiranih] prosječnih jediničnih troškova, smatrat će se da te cijene osiguravaju povrat troškova unutar razumnog vremenskog razdoblja.

2.2.1.1 Za potrebe stavka 2. troškovi će se normalno izračunavati na temelju evidencije izvoznika ili proizvođača koji se ispituje, pod uvjetom da je ta evidencija vođena u skladu s opće prihvaćenim knjigovodstvenim načelima zemlje izvoznice i da u razumnoj mjeri odražava troškove vezane uz proizvodnju i prodaju promatranog proizvoda. [...]

[...]"

Pravo Unije

4 Na dan donošenja sporne uredbe, odredbe koje uređuju usvajanje antidampinških mjera Europske unije nalazile su se u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11, svezak 30, str. 202. i ispravak SL 2016., L 44, str. 20.), kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 765/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2012. (SL 2012., L 343, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 118., str. 246., u daljnjem tekstu: Osnovna uredba).

5 Članak 1. Osnovne uredbe, naslovljen „Načela”, u svojim je staccima 1. i 2. određivao:

„1. Antidampinška pristojba može se primijeniti na svaki proizvod po dampinškim cijenama, a puštanje kojeg u slobodan promet u Zajednici nanosi štetu.

2. Smatra se da je proizvod po dampinškim cijenama ako njegova izvozna cijena u Zajednicu iznosi manje od usporedive cijene za istovjetan [istovrstan] proizvod, određene u zemlji izvoznici u uobičajenom tijeku trgovine.”

6 U skladu s člankom 2. navedene uredbe, naslovljenim „Utvrdivanje dampainga”:

„A. Uobičajena vrijednost

1. Uobičajena vrijednost obično se temelji na cijenama, koje su nezavisni kupci platili ili plaćaju, u uobičajenom tijeku trgovine, u zemlji izvoznici.

[...]

2. Prodaje istovjetnog [istovrsnog] proizvoda za domaću potrošnju obično se koriste za određivanje uobičajene vrijednosti ako [obujam takvih prodaja predstavlja] 5 % ili više obujma prodaje dotičnog proizvoda u Zajednici. [...]

3. Ako se istovjetan [istovrstan proizvod] ne prodaje, odnosno ne prodaje se u dostatnim količinama u uobičajenom tijeku trgovine, ili ako, zbog posebne situacije na tržištu, [takva] prodaja ne omogućava prikladnu usporedbu, uobičajena vrijednost istovjetnog [istovrsnog] proizvoda izračunava se na temelju troška proizvodnje u zemlji podrijetla na koji se nadodaje razuman iznos troškova prodaje, općih i administrativnih troškova i iznos dobiti, odnosno na temelju izvoznih cijena u odgovarajuću treću zemlju, u uobičajenom tijeku trgovine, pod uvjetom da su te cijene reprezentativni [reprezentativne].

Može se smatrati da postoji određena situacija na tržištu za dotični proizvod u smislu prvog podstavka, između ostalog, ako su cijene umjetno niske, ako postoji značajna trgovina razmjene ili ako postoje dogovori o nekomercijalnoj preradi.

4. Prodaja istovjetnog [istovrsnog] proizvoda na domaćem tržištu zemlje izvoznice, odnosno izvozna prodaja u treću zemlju po cijenama ispod jediničnih troškova proizvodnje (fiksni i varijabilni) uvećanih za troškove prodaje te opće i administrativne troškove može se smatrati da zbog cijene nije u uobičajenom tijeku trgovine te se može zanemariti u određivanju uobičajene vrijednosti samo ako se utvrdi da se prodaja odvija tijekom dužeg razdoblja u značajnim količinama i po cijenama koje ne osiguravaju povrat svih troškova u razumnom vremenskom razdoblju.

[...]

5. Troškovi se uobičajeno izračunavaju na temelju poslovnih knjiga stranke nad kojom se provodi ispitni postupak, pod uvjetom da se poslovne knjige vode u skladu s opće prihvaćenim računovodstvenim načelima dotične zemlje i ako se utvrdi da poslovne knjige na prihvatljiv način odražavaju troškove u vezi proizvodnje i prodaje proizvoda koji se razmatra.

Troškovi u vezi proizvodnje i prodaje proizvoda iz ispitnog postupka koji se ne odražavaju na prihvatljiv način u poslovnim knjigama dotične stranke, prilagođavaju se ili utvrđuju na temelju troškova drugih proizvođača ili izvoznika u istoj zemlji, odnosno ako ti podaci nisu dostupni ili se ne mogu koristiti, na bilo kojoj drugoj osnovi, uključujući podatke s drugih reprezentativnih tržišta.

U obzir se uzimaju dokazi podneseni na temelju ispravne alokacije troškova, pod uvjetom da se ista alokacija koristila u prošlosti. Ako ne postoji primjerenija metoda, prednost se daje alokaciji troškova na temelju prometa. Ako se već ne odražavaju u alokacijama troškova iz ovog podstavka, troškovi se na odgovarajući način prilagođavaju za jednokratne troškovne stavke koje donose koristi proizvodnji budućeg i/ili tekućeg razdoblja.

[...]”

7 Članak 6. Osnovne uredbe, naslovljen „Ispitni postupak”, u svojem je stavku 8. propisivao:

„Osim u slučajevima iz članka 18., u mjeri u kojoj je moguće, ispituje se točnost podataka koje su dostavile zainteresirane stranke i na kojima se temelje nalazi u mjeri u kojoj je moguće.”

8 Članak 10. te uredbe, naslovljen „Retroaktivnost”, u svojem je stavku 4. propisivao:

„Konačna antidampinška pristojba može se uvesti za proizvode koji su ušli u potrošnju najviše 90 dana prije datuma primjene privremenih mjera, ali ne prije početka ispitnog postupka, pod uvjetom da se uvozi evidentiraju u skladu s člankom 14. stavkom 5., dotičnim uvoznicima [Europska komisija dala je] mogućnost za iznošenje mišljenja, i:

(a) za dotični proizvod postoji povijest dampinga tijekom dužeg razdoblja, odnosno uvoznik je bio svjestan ili je trebao biti svjestan, postojanja dampinga što se tiče razine dampinga i štete za koju se tvrdi, odnosno ustanovi da je nanosena [...]

[...]”

Okolnosti spora

- 9 U točkama 1. do 11. pobijane presude okolnosti spora sažete su na sljedeći način:
- „1. [Društvo Yieh] je društvo sa sjedištem na Tajvanu koje posluje, među ostalim, u proizvodnji i distribuciji hladnovaljanih ravnih proizvoda od nehrđajućeg čelika (u daljnjem tekstu: dotični proizvod).
 2. Radi proizvodnje dotičnog proizvoda [društvo Yieh] kao sirovinu koristi toplovaljane kolutove koje neposredno proizvodi ili kupuje od Lianzhong Stainless Steel Co. Ltd [...], povezanog društva proizvođača toplovaljanih kolutova sa sjedištem u Kini. Dotični proizvod [društvo Yieh] prodaje klijentima u [Uniji] i klijentima na svojem domaćem tržištu koji obuhvaćaju nezavisne daljnje proizvođače i distributere dotičnog proizvoda i njegova povezanog daljnjeg proizvođača, društvo Yieh Mau.
 3. Nakon pritužbe koju je [podnio] Eurofer, Europsko udruženje za čelik, ASBL (u daljnjem tekstu: Eurofer), [Komisija je] 26. lipnja 2014. [objavila] Obavijest o pokretanju antidampinškog postupka povezanog s uvozom [dotičnog proizvoda] iz Narodne Republike Kine i Tajvana [...] u skladu s [Osnovnom uredbom].
- [...]
6. Dana 24. ožujka 2015. Komisija je donijela Provedbenu uredbu (EU) 2015/501 o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz hladnovaljanih ravnih proizvoda od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajvana (SL 2015., L 79, str. 23., u daljnjem tekstu: Privremena uredba). Privremenom uredbom uvedena je privremena antidampinška pristojba od 10,9 % na [...] dotični proizvod [društva Yieh].
 7. Dopisom od 25. ožujka 2015. Komisija je [društvu Yieh] priopćila svoje privremene zaključke u kojima su iznesena razmatranja i bitne činjenice na temelju kojih je odlučila uvesti privremenu antidampinšku pristojbu (u daljnjem tekstu: privremeni zaključci).
 8. U privremenim zaključcima Komisija je obradila, među ostalim, pitanje svojeg odbijanja da trošak proizvodnje dotičnog proizvoda umanja za vrijednost recikliranog otpada i pitanje svojeg odbijanja da radi određivanja uobičajene vrijednosti uzme u obzir određene [...] prodaje [društva Yieh] u zemlji izvoznici.
 9. [Društvo Yieh] je 20. travnja 2015. [podnijelo] svoja očitovanja o privremenim zaključcima.
 10. Komisija je 23. lipnja 2015. [društvu Yieh] poslala svoje konačne zaključke. [Društvo Yieh] se 3. srpnja 2015. [očitovalo] o tim zaključcima.
 11. Dana 26. kolovoza 2015. Komisija je donijela [spornu uredbu], kojom je izmijenjena Privremena uredba i uvedena antidampinška pristojba od 6,8 % na uvoz dotičnog proizvoda u Uniju, koji proizvodi, među ostalim, [društvo Yieh].”
- 10 Sporna uredba od 16. rujna 2021. više nije na snazi.

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

- 11 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 27. listopada 2015. društvo Yieh pokrenulo je postupak za poništenje sporne uredbe.
- 12 U prilog svojoj tužbi društvo Yieh istaknulo je dva tužbena razloga koji se odnose na povredu članka 2. stavaka 3. i 5. Osnovne uredbe i zlouporabu ovlasti te povredu članka 2. stavaka 1. i 2. te uredbe.
- 13 Prvim tužbenim razlogom, koji se temelji na povredi članka 2. stavaka 3. i 5. Osnovne uredbe i na zlouporabu ovlasti, društvo Yieh tvrdilo je da je Komisija, odbivši njegov zahtjev za umanjenje troška proizvodnje dotičnog proizvoda za vrijednost recikliranog otpada, počinila očitu pogrešku u ocjeni činjenica.
- 14 U okviru tog tužbenog razloga, društvo Yieh prigovorilo je da je Komisija povrijedila članak 2. stavak 5. Osnovne uredbe time što je odbila uzeti u obzir njegove poslovne knjige i metodu raspodjele troškova koju je primijenilo na gubitke od toplovaljanih kolutova, utvrđene u proizvodnji dotičnog proizvoda.
- 15 Zbog te je povrede Komisija došla do očito pogrešnog zaključka da društvo Yieh nije u cijelosti uvrstilo gubitak u proizvodnji toplovaljanih kolutova u trošak proizvodnje dotičnog proizvoda, stoga je Komisija također pogrešno odbila umanjiti trošak proizvodnje dotičnog proizvoda za vrijednost recikliranog otpada, što je umjetno napuhalo uobičajenu vrijednost, čime je prekršen članak 2. stavak 3. Osnovne uredbe.
- 16 Naposljetku, to odbijanje Komisije da odbije vrijednost recikliranog otpada predstavljalo je, prema mišljenju društva Yieh, zlouporabu ovlasti.
- 17 Drugim tužbenim razlogom, koji se temelji na povredi članka 2. stavaka 1. i 2. Osnovne uredbe, društvo Yieh tvrdilo je da je Komisija povrijedila, s jedne strane, članak 2. stavak 1. te uredbe time što je neopravdano odbila uzeti u obzir, u svrhu određivanja uobičajene vrijednosti, prodaje dotičnog proizvoda njegovu nezavisnom klijentu u Tajvanu u uobičajenom tijeku trgovine i, s druge strane, članak 2. stavak 2. navedene uredbe time što je odbila dotične prodaje samo zato što je taj klijent nakon tih prodaja izvezao taj proizvod, pri čemu Komisija nije dokazala da je namjera društva Yieh bila da taj proizvod ne bude namijenjen za domaću potrošnju.
- 18 Rješenjem od 20. srpnja 2016. predsjednik prvog vijeća Općeg suda dopustio je Euroferovu intervenciju u potporu Komisijinih zahtjeva.
- 19 Pobijanom presudom Opći sud odbio je dva tužbena razloga društva Yieh i stoga tužbu u cijelosti.

Zahtjevi stranaka pred Sudom

- 20 Svojom žalbom društvo Yieh od Suda zahtijeva da:
 - ukine pobijanu presudu;
 - prihvati tužbu podnesenu u prvostupanjskom postupku i poništi spornu uredbu u dijelu u kojem se odnosi na njega, i

- naloži Komisiji i intervenijentu snošenje troškova nastalih tijekom prvostupanjskog i žalbenog postupka.
- 21 Komisija od Suda zahtijeva da:
- odbije žalbu i
 - društvu Yieh naloži snošenje troškova.
- 22 Eurofer zahtijeva od Suda da:
- odbije žalbu;
 - podredno, odbije tužbu podnesenu u prvostupanjskom postupku;
 - podrednije, vrati predmet na ponovno suđenje Općem sudu i
 - naloži društvu Yieh snošenje troškova, među kojima i troškove intervenijenta, uključujući troškove prvostupanjskog postupka.

O žalbi

- 23 U prilog svojoj žalbi društvo Yieh ističe tri žalbena razloga, od kojih se prvi temelji na povredi članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe, zbog toga što je Opći sud pogrešno odbio primijeniti tu odredbu; drugi se temelji na povredi članka 2. stavka 5. te uredbe, zbog toga što Opći sud nije na odgovarajući način odvagao Komisijine potrebe ispitivanja točnosti u okviru njezina ispitnog postupka u odnosu na interese društva Yieh, a treći na povredi članka 2. stavka 2. navedene uredbe jer je Opći sud presudio da je Komisija smjela isključiti prodaje na domaćem tržištu zemlje izvoznice (u daljnjem tekstu: domaće prodaje) iz izračuna uobičajene vrijednosti, pri čemu nije morala utvrđivati namjeru ili konkretno znanje prodavatelja o konačnom izvozu dotičnog proizvoda.

Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe

Argumentacija stranaka

- 24 Prvi žalbeni razlog, koji se odnosi na točke 60. i 61. pobijane presude, podijeljen je na dva dijela.
- *Prvi dio*
- 25 Prvim dijelom prvog žalbenog razloga društvo Yieh prigovara Općem sudu da je počinio očitu pogrešku u tumačenju njegova argumenta koji se temelji na članku 2. stavku 3. Osnovne uredbe, zbog čega je pogrešno odbio primijeniti tu odredbu.
- 26 Točka 60. pobijane presude stoga sadržava očitu pogrešku jer je Opći sud u njoj zahtijevao da je za pozivanje na povredu članka 2. stavka 3. navedene uredbe potrebno prethodno utvrditi povredu članka 2. stavka 4. Osnovne uredbe.

- 27 Naime, prema mišljenju društva Yieh, članak 2. stavak 4. Osnovne uredbe u ovom predmetu nije relevantan.
- 28 Osim toga, Opći je sud pogrešno u istoj točki 60. pobijane presude smatrao kako je činjenica da u dotičnim prodajama nije ostvarena dobit jedini razlog zbog kojeg je Komisija računala uobičajenu vrijednost.
- 29 Iz uvodne izjave 74. Privremene uredbe osobito proizlazi, s jedne strane, da je uobičajena vrijednost izračunana za vrste proizvoda čije prodaje nije bilo ili je nije bilo dovoljno, odnosno čije prodaje nije bilo u uobičajenom tijeku trgovine i, s druge strane, da Komisija nije upotrijebila izračunanu uobičajenu vrijednost za vrste proizvoda za koje su utvrđene prodaje u kojima nije ostvarena dobit, nego je za tu vrstu proizvoda upotrijebila ponderiranu prosječnu prodajnu cijenu.
- 30 Društvo Yieh se usto protivi tvrdnji iznesenoj u točki 61. pobijane presude, prema kojoj „[društvo Yieh] ne osporava u okviru ove tužbe metodu koju je Komisija slijedila radi izračuna uobičajene vrijednosti, kako je navedena u članku 2. stavku 3. Osnovne uredbe”.
- 31 Naime, ono tvrdi da je u točki 44. svoje tužbe pred Općim sudom izričito osporilo metodu izračuna uobičajene vrijednosti koju je primijenila Komisija jer je ona odbila njegov zahtjev da se na temelju članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe troškovi proizvodnje dotičnog proizvoda umanje za vrijednost recikliranog otpada.
- 32 Komisija tvrdi da je zbog nedostatnih dokaza morala odbiti umanjenje troškova proizvodnje dotičnog proizvoda za vrijednost recikliranog otpada, s obzirom na to da nije mogla pouzdano utvrditi, na temelju ispitivanja točnosti podataka, propisanog člankom 6. stavkom 8. Osnovne uredbe, ni je li prijavljeni gubitak obuhvaćao zatražene troškove materijala, kako se tvrdi, a ni koji bi bio iznos umanjenja na temelju vrijednosti recikliranog otpada.
- 33 Osim toga, Komisija osporava tumačenje koje je društvo Yieh iznijelo u pogledu točaka 60. i 61. pobijane presude.
- 34 Eurofer ističe nedopuštenost prvog dijela prvog žalbenog razloga jer argument društva Yieh da je izračun uobičajene vrijednosti pogrešan, kao što je to Opći sud pravilno utvrdio u točki 61. pobijane presude, nije bio istaknut tijekom prvostupanjskog postupka.
- 35 Osim toga, ističe da društvo Yieh nije iznijelo argumente u prilog tvrdnji da je Opći sud počinio očitu pogrešku prilikom ispitivanja osnovanosti tog argumenta. On tako podsjeća da je Komisijina odluka da odbije umanjiti troškove proizvodnje dotičnog proizvoda za vrijednost recikliranog otpada u svrhu izračuna uobičajene vrijednosti opravdana rizikom dvostrukog umanjenja i umjetnog smanjenja troškova.

– *Drugi dio*

- 36 U drugom dijelu prvog žalbenog razloga društvo Yieh tvrdi da je Opći sud pogrešno smatrao da članak 2. stavak 3. Osnovne uredbe nije samostalan. Opći sud je tako u točki 60. pobijane presude uvjetovao utvrđenje povrede te odredbe postojanjem prethodnih utvrđenja na temelju članka 2. stavka 4. ili članka 2. stavka 5. te uredbe.

- 37 Međutim, takvo nijekanje samostalnosti članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe ne samo da je protivno praksi odlučivanja WTO-a, koja se odnosi na odgovarajuću odredbu članka 2. stavka 2. Sporazuma o antidampingu, nego štoviše onemogućuje društvo Yieh u osporavanju isključivo metode izračuna koju je Komisija upotrijebila za određivanje izračunane uobičajene vrijednosti.
- 38 Usto, doseg Komisijina ispitivanja pitanja umanjenja troškova proizvodnje dotičnog proizvoda za vrijednost recikliranog otpada treba biti različit ovisno o tome provodi li se to ispitivanje u okviru članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe ili njezina članka 2. stavka 4. Potonja odredba u ovom predmetu nije relevantna zbog toga što je u domaćim prodajama ostvarena dobit. Prema tome, Komisijina zadaća u okviru članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe ne može biti istovjetna onoj iz članka 2. stavka 4. navedene uredbe, na koju Opći sud upućuje u točkama 78. do 80. pobijane presude.
- 39 Komisija i Eurofer osporavaju način na koji je društvo Yieh protumačilo točku 60. pobijane presude. Opći sud nije presudio da članak 2. stavak 3. Osnovne uredbe nije samostalna odredba, nego da je izračun uobičajene vrijednosti posljedica Komisijine primjene članka 2. stavka 4. Osnovne uredbe.

Ocjena Suda

- 40 Prvim žalbenim razlogom, koji se odnosi na točke 60. i 61. pobijane presude, a sastoji se od dva dijela koji se uvelike preklapaju i mogu se stoga ispitati zajedno, društvo Yieh prigovara Općem sudu da je povrijedio članak 2. stavak 3. Osnovne uredbe.
- 41 U tom pogledu valja utvrditi, kao što to ističe i Komisija, da se različite kritike koje je društvo Yieh uputilo u okviru prvog žalbenog razloga u odnosu na točke 60. i 61. pobijane presude u velikoj mjeri temelje na njihovom pogrešnom tumačenju. Budući da je u navedenim točkama Opći sud, odgovarajući na konkretne argumente društva Yieh, pravilno protumačio odnos između odredaba članka 2. stavka 3. i članka 2. stavaka 4. i 5. Osnovne uredbe, valja zaključiti da te točke ne sadržavaju pogrešku koja se tiče prava.
- 42 Naime, suprotno onomu što društvo Yieh tvrdi u okviru prvog dijela prvog žalbenog razloga, iz točaka 60. i 61. pobijane presude ne može se zaključiti da je Opći sud u njima „odbio primjenu” članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe.
- 43 Nadalje, suprotno onomu što društvo Yieh tvrdi u okviru drugog dijela prvog žalbenog razloga, iz točaka 60. i 61. ne može se zaključiti ni da je Opći sud smatrao da članak 2. stavak 3. Osnovne uredbe nije „samostalan” jer je utvrđenje povrede te odredbe uvjetovao postojanjem prethodnih utvrđenja, donesenih na osnovi članka 2. stavka 4. ili članka 2. stavka 5. navedene uredbe, na temelju kojih se može zaključiti o postojanju povrede potonjih odredaba, što društvu Yieh, prema njegovu mišljenju, nije omogućilo da osporava isključivo način izračuna koji je Komisija upotrijebila prilikom određivanja izračunane uobičajene vrijednosti prodaje, iako je istaknulo takav prigovor pred Općim sudom.
- 44 U tom je pogledu važno staviti točke 60. i 61. pobijane presude u kontekst u kojem je to što je Opći sud ispitao prvi tužbeni razlog, odnosno, u biti, kao što to proizlazi iz točaka 29., 48., 49. i 56. pobijane presude, s obzirom na argumente društva Yieh o tome da je Komisijino odbijanje da protivno članku 2. stavku 5. Osnovne uredbe umani troškove proizvodnje dotičnog proizvoda za vrijednost recikliranog otpada, imalo za posljedicu „umjetno napuhavanje” uobičajene vrijednosti,

što je protivno članku 2. stavku 3. te uredbe, te je dovelo do povećanja udjela vrsta proizvoda za koje je uobičajena vrijednost bila izračunana zbog prodaja ostvarenih po cijenama nižim od troškova proizvodnje.

- 45 Međutim, u točkama 52. do 55. pobijane presude Opći se sud pravilno poziva na sudsku praksu proizišlu iz presude od 1. listopada 2014., Vijeće/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), koja se osobito odnosi na međudnos između odredbi članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe i odredbi njezina članka 2. stavka 4.
- 46 Kada je riječ o slučaju poput ovoga, taj se međudnos očituje u sljedećem.
- 47 Ako Komisija tijekom ispitnog postupka utvrdi da u određenim domaćim prodajama nije ostvarena dobit, jer su one izvršene po cijenama nižima od „troškova proizvodnje”, odnosno jediničnih troškova proizvodnje (fiksni i varijabilni), uvećanih za troškove prodaje te opće i administrativne troškove, tijekom dužeg razdoblja, u velikim količinama i po cijenama koje ne osiguravaju povrat svih troškova u razumnom roku, treba smatrati da te prodaje nisu u „uobičajenom tijeku trgovine” i stoga se moraju zanemariti u određivanju uobičajene vrijednosti, na temelju primjene članka 2. stavka 4. Osnovne uredbe. U tom je slučaju primjenjiv članak 2. stavak 3. te uredbe, kojim je bilo predviđeno da se za dotične vrste proizvoda računa druga uobičajena vrijednost, takozvana „izračunana”, na temelju navedenog troška proizvodnje uvećanog za razuman iznos dobiti.
- 48 U tom kontekstu Opći sud u točki 60. pobijane presude utvrđuje da Komisijina primjena izračunane uobičajene vrijednosti za određene domaće prodaje ne proizlazi iz utvrđenja „posebne situacije na tržištu” zbog toga što su cijene „umjetno niske” u smislu članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe. To utvrđenje, koje je u svojoj biti činjenično, društvo Yieh ne osporava u žalbenom postupku.
- 49 Valja istaknuti da Opći sud u istoj točki 60., kada je riječ upravo o međudnosu navedenom u točki 47. ove presude, pravilno tvrdi da je ta upotreba izračunane uobičajene vrijednosti „izravna posljedica” Komisijina zaključka da su određene domaće prodaje izvršene po cijenama nižima od troškova proizvodnje, u smislu članka 2. stavka 4. prvog podstavka Osnovne uredbe, i to „nakon što je Komisija odbila zahtjev za odbitak otpada koji je tužitelj podnio”.
- 50 Kao što to potvrđuje točka 56. pobijane presude, Opći je sud u točki 60. te presude iznio činjenično utvrđenje, odnosno to da u ovom slučaju Komisijina upotreba izračunane uobičajene vrijednosti za „manjinu” domaćih prodaja, u skladu s člankom 2. stavkom 3. Osnovne uredbe, proizlazi izravno iz činjenice da se za te prodaje – nakon što je Komisija odbila zahtjev za umanjenje troška proizvodnje dotičnog proizvoda za vrijednost recikliranog otpada, što je tražilo društvo Yieh – smatralo da su provedene po cijenama koje su niže od troškova proizvodnje u smislu članka 2. stavka 4. navedene uredbe, iako bi se u njima ostvarila dobit i ne bi stoga bile odbijene na temelju potonje odredbe da je Komisija prihvatila taj zahtjev za umanjenje i u skladu s time umanjila troškove proizvodnje i, prema tome, uobičajenu vrijednost, za istaknute iznose.
- 51 To se činjenično utvrđenje, s obzirom na to da se odnosi samo na „određeni broj komercijalnih poslova koje je [prijavilo društvo Yieh]”, ne može tumačiti, suprotno onomu što to društvo tvrdi, na način da je uobičajena vrijednost izračunana samo za prodaje u kojima nije ostvarena dobit. Prema tome, ne postoji nikakvo proturječje između točke 60. pobijane presude i uvodne

izjave 74. Privremene uredbe, u kojoj se navodi da je izračunana vrijednost također upotrebljavana u slučaju nedovoljnih domaćih prodaja u smislu članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe.

- 52 Iako svojim prvim žalbenim razlogom društvo Yieh osporava to isto činjenično utvrđenje, ponajprije valja podsjetiti na to da je, u skladu s člankom 256. stavkom 1. UFEU-a i člankom 58. stavkom 1. Statuta Suda Europske unije, žalba ograničena na pitanja prava. Opći sud isključivo je nadležan, s jedne strane, za utvrđivanje činjenica, osim u slučaju kada materijalna netočnost njegovih utvrđenja proizlazi iz sadržaja spisa koji mu je podnesen i, s druge strane, za ocjenjivanje tih činjenica i dokaza. Stoga ocjena tih činjenica i dokaza, osim u slučaju njihova iskrivljavanja, nije pravno pitanje koje je, kao takvo, podložno nadzoru Suda u okviru žalbe (vidjeti u tom smislu presude od 26. rujna 2018., *Philips i Philips France/Komisija*, C-98/17 P, neobjavljenu, EU:C:2018:774, t. 40., i od 11. studenoga 2021., *Autostrada Wielkopolska/Komisija i Poljska*, C-933/19 P, EU:C:2021:905, t. 92. i 93. i navedenu sudsku praksu).
- 53 K tomu, kada navodi da je Opći sud iskrivio dokaze, žalitelj treba primjenom članka 256. UFEU-a, članka 58. stavka 1. Statuta Suda Europske unije i članka 168. stavka 1. točke (d) Poslovnika Suda precizno navesti dokaze koje je Opći sud iskrivio i dokazati pogreške u analizi koje su prema njegovoj procjeni dovele do toga da je Opći sud iskrivio dokaze. Osim toga, prema ustaljenoj sudskoj praksi, iskrivljavanje mora očito proizlaziti iz sadržaja spisa a da nije potrebno provoditi novu ocjenu činjenica i dokaza (presuda od 11. studenoga 2021., *Autostrada Wielkopolska/Komisija i Poljska*, C-933/19 P, EU:C:2021:905, t. 94. i navedena sudska praksa).
- 54 Sud je iz toga zaključio da nije nadležan utvrđivati činjenice niti, načelno, razmatrati dokaze na temelju kojih je Opći sud utvrdio te činjenice. Ako su ti dokazi bili prikupljeni na pravilan način i ako su bila poštovana opća načela prava kao i postupovna pravila o teretu dokazivanja i izvođenju dokaza, ocjena dokazne snage dokaza koji su mu podneseni isključivo je na Općem sudu. Ta ocjena ne predstavlja, dakle, osim u slučaju iskrivljavanja tih dokaza, pravno pitanje koje je kao takvo podložno nadzoru Suda (presuda od 2. lipnja 2016., *Photo USA Electronic Graphic/Vijeće*, C-31/15 P, neobjavljena, EU:C:2016:390, t. 51. i navedena sudska praksa).
- 55 Kao drugo, valja podsjetiti na to da, u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, u području zajedničke trgovinske politike, a osobito u području mjera trgovinske zaštite, institucije Unije zbog kompleksnosti ekonomskih i političkih situacija koje moraju ispitivati, raspolazu širokom diskrecijskom ovlašću (presuda od 20. siječnja 2022., *Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 35. i navedena sudska praksa).
- 56 Također je ustaljena sudska praksa da sudski nadzor te široke diskrecijske ovlasti treba biti ograničen na provjeru poštovanja postupovnih pravila, materijalne točnosti utvrđenih činjenica, nepostojanja očite pogreške u ocjeni tih činjenica odnosno nepostojanja zlouporabe ovlasti (vidjeti u tom smislu presudu od 20. siječnja 2022., *Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube*, C-891/19 P, EU:C:2022:38 t. 36. i navedenu sudsku praksu).
- 57 Kao što je to Opći sud naveo u točki 68. pobijane presude, taj ograničeni sudski nadzor proteže se osobito na odabir različitih metoda za izračun dampinške marže i ocjenu uobičajene vrijednosti proizvoda.
- 58 Sud je također opetovano presuđivao da nadzor dokaza na kojima institucije Unije temelje svoja utvrđenja, koji provodi Opći sud, ne predstavlja novu činjeničnu ocjenu koja zamjenjuje činjeničnu ocjenu tih institucija. Taj nadzor ne zadire u široku diskrecijsku ovlast navedenih institucija u okviru trgovinske politike, nego je ograničen na utvrđivanje potvrđuju li ti dokazi

zaključke do kojih su te institucije došle. Stoga zadaća Općeg suda nije samo provjeriti materijalnu točnost navedenih dokaza, njihovu vjerodostojnost i dosljednost, nego isto tako provjeriti i čine li ti dokazi sve relevantne podatke koje valja uzeti u obzir radi ocjene složene situacije i mogu li se na njima temeljiti zaključci koji su iz njih izvedeni (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38 t. 37. i navedena sudska praksa).

- 59 S obzirom na tu sudsku praksu, činjenično utvrđenje Općeg suda iz točke 60. pobijane presude moglo bi se osporiti samo ako bi se dokazalo da njegova materijalna netočnost proizlazi iz sadržaja spisa koji je podnesen Općem sudu. U ovom predmetu, međutim, društvo Yieh takvo što nije dokazalo.
- 60 K tome, društvo Yieh niti tvrdi niti dokazuje da je Opći sud iskrivio činjenice prilikom njihove ocjene.
- 61 Također ne dokazuje ni to da se Općem sudu može prigovoriti da nije utvrdio da je Komisija, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 56. ove presude, počinila očitu pogrešku u ocjeni tih činjenica.
- 62 Osim toga, iz uvodne izjave 74. Privremene uredbe ne proizlazi, kao što to tvrdi društvo Yieh, da je Komisija za vrste proizvoda za koje su utvrđene prodaje u kojima nije ostvarena dobit umjesto izračunane uobičajene vrijednosti upotrijebila ponderiranu prosječnu prodajnu cijenu. Naime, u toj se uvodnoj izjavi samo navodi da je izračunana uobičajena vrijednost upotrijebljena i s obzirom na to da „nije bilo prodaje u uobičajenom tijeku trgovine”.
- 63 Naposljetku, suprotno onomu što tvrdi društvo Yieh, Opći je sud u točki 61. pobijane presude doista ispitao njegov argument koji se temelji na povredi članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe.
- 64 Opći sud je, naime, s tim u vezi, iz toga što su u spornoj uredbi isključene određene domaće prodaje iz određivanja uobičajene vrijednosti, jer je na temelju članka 2. stavka 4. Osnovne uredbe utvrđeno da u njima nije ostvarena dobit, zaključio da se „[s obzirom na to] da se u članku 2. stavku 3. [te uredbe] navode različite situacije koje određuju obvezu tijela zaduženog za ispitni postupak da izračuna uobičajenu cijenu dotičnog proizvoda proizvođača izvoznika, povreda navedene odredbe u svakom [...] slučaju ne može utvrditi radi poništenja [sporne] uredbe, neovisno o zaključku o kršenju članka 2. stavka 4. iste uredbe”. Dodao je da „za ostatak [društvo Yieh] ne osporava u okviru ove tužbe metodu koju je Komisija slijedila radi izračuna uobičajene vrijednosti, kako je navedena u članku 2. stavku 3. Osnovne uredbe”.
- 65 Iako Opći sud u točki 61. pobijane presude ne odbija prigovor koji se temelji na povredi članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe, to je odbijanje jasno navedeno u točki 111. te presude, nakon što je u točkama 62. do 110. iste presude on iscrpno razmotrio i odbio prigovor koji se temelji na povredi članka 2. stavka 5. te uredbe.
- 66 S obzirom na navedeno, prvi žalbeni razlog valja odbiti.

Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 5. Osnovne uredbe

Argumentacija stranaka

- 67 Drugim žalbenim razlogom društvo Yieh tvrdi da Opći sud nije na odgovarajući način odvagao njegove interese i Komisijine potrebe ispitivanja točnosti u okviru njezina ispitnog postupka, što čini povredu članka 2. stavka 5. Osnovne uredbe.
- 68 Međutim, sam je Opći sud, u skladu s Prilogom II. Antidampinškom sporazumu i s njime povezanom praksom odlučivanja, priznao nužnost postojanja takve ravnoteže između Komisijinih potreba ispitivanja točnosti i prava društva Yieh koja se temelje na članku 2. stavku 5. Osnovne uredbe.
- 69 U ovom je slučaju Opći sud, prema mišljenju društva Yieh, odvagao u korist Komisijinih potreba ispitivanja točnosti, zaključivši da je Komisija, zbog važnosti pitanja profitabilnosti domaćih prodaja u okviru antidampinškog ispitnog postupka, imala pravo dobiti vrlo precizne informacije o troškovima društva Yieh i da je s pravom mogla odbaciti metodu troškovnog računovodstva koju je to društvo upotrijebilo kako bi knjižilo gubitak proizvodnje otpada.
- 70 Osim toga, Opći je sud, odbivši u točki 94. pobijane presude argument da bi prikupljanje preciznih podataka o obujmu toplovaljanih kolutova stvorilo neproporcionalni opseg posla za društvo Yieh, propustio razmotriti taj opseg posla i odvagati ga u odnosu na potrebe ispitnog postupka.
- 71 Komisija i Eurofer osporavaju dopuštenost određenih argumenata koje je društvo Yieh istaknulo u okviru svojeg drugog žalbenog razloga i tvrde da taj žalbeni razlog u svakom slučaju nije osnovan.

Ocjena Suda

- 72 Svojim drugim žalbenim razlogom društvo Yieh osporava način na koji je Opći sud u točkama 69. do 111. pobijane presude razmotrio njegov tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 2. stavka 5. Osnovne uredbe, a usmjeren je protiv Komisijina odbijanja da troškove proizvodnje dotičnog proizvoda umani za određenu vrijednost recikliranog otpada.
- 73 U tom pogledu društvo Yieh prigovara Općem sudu to da, s jedne strane, nije na odgovarajući način odvagao njegove interese i Komisijine potrebe ispitivanja točnosti u okviru njezina ispitnog postupka, što čini povredu navedene odredbe.
- 74 S druge strane, društvo Yieh tvrdi da Opći sud, kada je u točki 94. pobijane presude odbio njegov argument prema kojem bi mu prikupljanje podataka o točnom obujmu toplovaljanih kolutova kupljenih upravo za proizvodnju dotičnog proizvoda stvorilo neproporcionalan opseg posla, nije ocijenio činjenice koje se odnose na taj opseg posla i nije ga odvagao u odnosu na potrebe ispitnog postupka.
- 75 U tom pogledu valja ponajprije utvrditi da se drugi žalbeni razlog, osim točke 94. pobijane presude, ne odnosi ni na jednu konkretnu točku navedene presude.
- 76 Prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, iz članka 256. stavka 1. drugog podstavka UFEU-a, članka 58. prvog stavka Statuta Suda Europske unije i članka 168. stavka 1. točke (d) Poslovnika Suda proizlazi da u žalbi treba točno naznačiti sporne dijelove presude čije se ukidanje traži kao i

pravne argumente koji posebno podupiru taj zahtjev. S tim u vezi, u članku 169. stavku 2. tog Poslovnika zahtijeva se da žalbeni razlozi i argumenti precizno navode dijelove obrazloženja odluke Općeg suda koji se pobijaju (presuda od 28. veljače 2018., *mobile.de/EUIPO*, C-418/16 P, EU:C:2018:128, t. 35. i navedena sudska praksa).

- 77 Poštovanje potonjeg zahtjeva u ovom je predmetu to važnije što se predmetni žalbeni razlog potencijalno odnosi na široku skupinu ocjena, koje su u biti činjenične prirode, a provedene su s obzirom na odredbe članka 2. stavka 5. Osnovne uredbe te su sadržane i detaljno obrazložene u točkama 69. do 111. pobijane presude.
- 78 Iz toga slijedi da je drugi žalbeni razlog, u dijelu u kojem se ne odnosi ni na jednu drugu točku pobijane presude osim njezine točke 94., nedopušten.
- 79 Nadalje, u dijelu u kojem se on odnosi na tu točku 94., iz samog njezina teksta proizlazi da je Opći sud u njoj razmotrio, a zatim odbio argument društva Yieh, istaknut u odgovoru na pisano pitanje Općeg suda i na raspravi, o tome da bi, s jedne strane, traženje informacija o točnom obujmu toplovaljanih kolutova kupljenih upravo za proizvodnju dotičnog proizvoda podrazumijevalo neproporcionalan opseg posla i, s druge strane, da je to društvo moglo legitimno zaključiti da Komisiji te informacije više nisu potrebne, s obzirom na to da na njima nije ustrajala.
- 80 U tom je pogledu Opći sud u navedenoj točki 94. utvrdio, s jedne strane, da Komisija ni u jednom trenutku nije izrazila nikakvu namjeru odustanka od pribavljanja navedene informacije i, s druge strane, da tužitelj nije postupio s dužnom pažnjom da se u navedenoj instituciji raspita je li ona doista odustala od zahtjeva za pružanje informacije, kako to žalitelj pretpostavlja. Također je u točki 94. dodao da je Komisija s pravom istaknula da u svojem dopunskom upitniku sastavljenom nakon posjeta radi provjere nije ponovila navedeni zahtjev s obzirom na to da se taj upitnik odnosio samo na izvozne prodaje i nije imao nikakva utjecaja na predmetni zahtjev.
- 81 Točku 94. pobijane presude treba, nadalje, sagledati u kontekstu detaljnog obrazloženja iznesenog u točkama 69. do 111. te presude, u kojima je Opći sud istaknuo da se, u skladu s njegovom ocjenom dokaza, Komisiji ne može prigovoriti to što je odbila zahtjev za umanjene troška proizvodnje dotičnog proizvoda za vrijednost recikliranog otpada jer nije mogla provjeriti točnost tog umanjenja s obzirom na to da su nedostajale potpune i pouzdane informacije o obujmu toplovaljanih kolutova kupljenih za proizvodnju dotičnog proizvoda, iako ih je ona bila zatražila.
- 82 U točki 105. pobijane presude Opći je sud sažeo svoju ocjenu raznih argumenata društva Yieh kojima je ono nastojalo osporiti odluku Komisije o odbijanju njegova zahtjeva za umanjene troška proizvodnje dotičnog proizvoda za vrijednost recikliranog otpada, pri čemu je istaknuo da društvo Yieh, iako je doista dostavilo određene dodatne informacije, čak i nakon posjeta radi provjere na licu mjesta i nakon donošenja Privremene uredbe, ipak nikada nije dostavilo informacije o točnoj količini toplovaljanih kolutova potrošenih za izradu dotičnog proizvoda, koje je Komisija mogla smatrati nužnima za izvršavanje svoje zadaće u vidu provjere, osobito stoga što je pitanje umanjenja troška proizvodnje dotičnog proizvoda za vrijednost recikliranog otpada povezano s obujmom toplovaljanih kolutova potrošenih u izradi dotičnog proizvoda.
- 83 Međutim, društvo Yieh ne može osporiti te različite, u biti činjenične ocjene Općeg suda, uključujući i one iz točke 94. pobijane presude, pomoću prigovora koji se temelji na navodno neodgovarajućem odvagivanju suprotstavljenih interesa.

- 84 Naime, kao što je to navedeno u točki 52. ove presude, ocjena činjenica koju provodi Opći sud, osim u slučaju njihova iskrivljavanja, nije pravno pitanje koje je, kao takvo, podložno nadzoru Suda u okviru žalbe.
- 85 U ovom slučaju, s obzirom na to da društvo Yieh nije dokazalo takvo iskrivljavanje, njegov žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud u točki 94. pobijane presude na neodgovarajući način odvagao suprotstavljene interese, u žalbenom je stadiju nedopušten.
- 86 S obzirom na prethodno navedeno, drugi žalbeni razlog treba u cijelosti odbaciti kao nedopušten.

Treći žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe

Argumentacija stranaka

- 87 Trećim žalbenim razlogom društvo Yieh tvrdi da je Opći sud povrijedio članak 2. stavak 2. Osnovne uredbe tako što je u točkama 129. do 135. pobijane presude u biti presudio da je Komisija, u cilju određivanja uobičajene vrijednosti, smjela odbiti uzeti u obzir domaće prodaje zato što dotični proizvodi nisu bili namijenjeni potrošnji na tom tržištu, nego izvozu, pri čemu ta institucija nije morala dokazati namjeru ili konkretno znanje proizvođača izvoznika o tom odredištu u trenutku prodaje.
- 88 Kao prvo, društvo Yieh osporava to da analiza različitih jezičnih verzija članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe, provedena u točkama 129. i 130. pobijane presude, potvrđuje zaključak Općeg suda da ta odredba ne nalaže Komisiji da dokaže znanje ili namjeru proizvođača izvoznika u pogledu konačnog odredišta dotičnih proizvoda u trenutku prodaje.
- 89 Kao drugo, društvo Yieh protivi se kontekstualnom i teleološkom tumačenju Osnovne uredbe koje je Opći sud iznio u točkama 132. i 135. pobijane presude. Smatra da, iako iz Osnovne uredbe proizlazi da se damping, šteta i izbjegavanje mjera u smislu te uredbe mogu utvrditi neovisno o namjeri proizvođača izvoznika, u primjeni antidampinške mjere ipak postoji subjektivni element, s obzirom na to da je riječ o kažnjavanju „nepoštenog” postupanja proizvođača izvoznika na koje se ona odnosi. Osim toga, druge odredbe Osnovne uredbe i drugi instrumenti trgovinske zaštite, osobito „antisubvencijska pravila”, nalažu tijelu zaduženom za ispitni postupak da provjeri subjektivno znanje i namjeru proizvođača izvoznika.
- 90 Kao treće, obrazloženje Općeg suda u točki 134. pobijane presude, prema kojem bi potreba dokazivanja namjere ili stvarnog znanja prodavatelja u trenutku prodaje u pogledu konačnog odredišta dotičnog proizvoda dovela do mogućnost da se radi određivanja uobičajene vrijednosti uzmu u obzir cijene izvezenih proizvoda koje mogu narušiti pravilno određivanje te vrijednosti, jest kružno.
- 91 Komisija i Eurofer osporavaju argumente društva Yieh i tvrde da treći žalbeni razlog treba odbiti jer analiza Općeg suda ne sadržava nikakvu pogrešku koja se tiče prava.

Ocjena Suda

- 92 Uvodno valja navesti da iz pravila iz članka 2. stavka 1. Osnovne uredbe, prema kojem se „[u]običajena vrijednost obično [...] temelji na cijenama koje su nezavisni klijenti platili ili plaćaju, u uobičajenom tijeku trgovine, u zemlji izvoznici”, i iz pravila iz članka 2. stavka 2. te uredbe, prema kojem se „[p]rodaje istovjetnog [istovrsnog] proizvoda za domaću potrošnju obično [...] koriste za određivanje uobičajene vrijednosti” proizlazi da se u svrhu određivanja uobičajene vrijednosti ne uzimaju u obzir domaće prodaje kada proizvodi koji su predmet tih prodaja nisu za potrošnju na tom tržištu, nego imaju neku drugu namjenu, poput njihova izvoza.
- 93 Stoga se postavlja pitanje podrazumijeva li, kao što to tvrdi društvo Yieh, izraz „za [...] potrošnju” u smislu članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe, postojanje subjektivnog elementa.
- 94 U skladu sa „subjektivnim” pristupom, koji društvo Yieh zagovara u okviru trećeg žalbenog razloga, taj izraz treba shvatiti na način da se domaće prodaje mogu isključiti iz osnove za određivanje uobičajene vrijednosti samo ako Komisija dokaže da je prodavatelj, u trenutku kada su one zaključene, imao namjeru da se dotični proizvod naknadno izveze ili je imao stvarno znanje o tom izvozu.
- 95 Suprotno tomu, u skladu s „objektivnim” pristupom, koji je Opći sud u biti prihvatio u točkama 136. do 142. pobijane presude, kako bi se određene domaće prodaje isključile iz osnove za određivanje uobičajene vrijednosti, dovoljno je da Komisija raspolaze s dovoljno objektivnih dokaza koji potvrđuju da su dotične prodaje u stvarnosti izvozne prodaje.
- 96 U tom je pogledu Opći sud, kao od početne točkeu svojeg razmatranja, pravilno u točkama 128. i 129. pobijane presude, krenuo od utvrđenja da je verzija članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe na engleskom jeziku, s obzirom na to da sadržava riječi *intended for consumption*, formulirana na način koji bi mogao sugerirati da je prodavateljeva namjera relevantan kriterij, što bi moglo govoriti u prilog subjektivnom pristupu navedenom u točki 94. ove presude. Tomu se može dodati i to da verzija na švedskom jeziku, tako što upotrebljava pojam *avsedd*, odgovara u tom pogledu riječi *intended*, koju upotrebljava verzija na engleskom jeziku.
- 97 Nasuprot tomu, u prilog objektivnom pristupu, navedenom u točki 95. ove presude, govori činjenica da se u većini jezičnih verzija, a osobito u njih osam, među kojima je i verzija na francuskom jeziku, na koje se poziva Opći sud, i kojima se mogu pribrojiti verzije na portugalskom i rumunjskom jeziku, koje upotrebljavaju riječi *destinado* i *destinat*, upotrebljavaju pojmovi koji se odnose na namjenu proizvoda, odnosno njegovo odredište, a ne nužno na namjeru ili znanje proizvođača izvoznika.
- 98 U tom pogledu, kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 51. svojeg mišljenja, izraz „za domaću potrošnju”, upotrijebljen u članku 2. stavku 2. Osnovne uredbe, znači, u skladu s njegovim uobičajenim shvaćanjem, da je potrebno, kako bi se prodaja u zemlji izvoznici mogla uključiti u osnovu za određivanje uobičajene vrijednosti, da proizvodi koji su predmet tih prodaja budu „dodijeljeni” ili „rezervirani” za domaću potrošnju, odnosno da njihov „cilj” bude takva potrošnja.
- 99 U slučaju takvih razlika između različitih jezičnih verzija članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe, osobito kad je riječ o izrazu „za [...] potrošnju”, ta se odredba mora, prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, tumačiti s obzirom na opću strukturu i cilj propisa kojeg je dio (vidjeti u tom smislu presudu od 29. travnja 2021., Banco de Portugal i dr., C-504/19, EU:C:2021:335, t. 41.).

- 100 Stoga valja razmotriti različite kontekstualne i teleološke elemente koje je Opći sud iznio u točkama 130. do 135. pobijane presude u prilog objektivnom tumačenju izraza „za [...] potrošnju” u smislu članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe, od kojih su neki predmet kritika društva Yieh.
- 101 Uvodno, međutim, valja podsjetiti na to da nadređenost međunarodnih sporazuma koje sklopi Unija nad instrumentima sekundarnog prava nalaže tumačenje potonjih, u mjeri u kojoj je to moguće, u skladu s tim sporazumima (vidjeti osobito presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 31. i navedenu sudsku praksu).
- 102 Osim toga, Sud je već uputio na izvješće skupine stručnjaka WTO-a odnosno žalbenog tijela WTO-a u potporu svojem tumačenju određenih odredaba sporazuma sadržanih u prilogu Sporazumu o osnivanju WTO-a, potpisanom 15. travnja 1994. u Marakešu (vidjeti osobito presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 33. i navedenu sudsku praksu).
- 103 S obzirom na navedeno, kao prvo valja utvrditi da se, kao što je to Opći sud pravilno primijetio u točki 130. pobijane presude, u članku 2.1. Antidampinskog sporazuma, čiji tekst odgovara tekstu članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe, na tri službena jezika tajništva WTO-a upotrebljavaju izrazi *destined for consumption* u verziji na engleskom jeziku, *destiné à la consommation* u verziji na francuskom jeziku i *destinado al consumo* u verziji na španjolskom jeziku.
- 104 Kao drugo, Opći sud također je u biti pravilno u točki 131. pobijane presude presudio da se, iako je dokaz namjere ili stvarnog znanja proizvođača izvoznika u pogledu naknadnog izvoza dotičnog proizvoda dovoljan za zaključak da se prodaja ne može kvalificirati kao prodaja za domaću potrošnju i da se stoga ne može uključiti u osnovu za određivanje uobičajene vrijednosti, iz toga ne može zaključiti da nepostojanje stvarnog znanja proizvođača izvoznika o činjenici konačnog odredišta dotičnog proizvoda koje je vezano uz izvoz nužno dovodi do toga kako se za dotičnu prodaju smatra da je namijenjena za domaću potrošnju, i da je stoga treba uključiti u navedenu osnovu za određivanje uobičajene vrijednosti, iako je dotični proizvod izvezen.
- 105 Prema tome, suprotno subjektivnom pristupu koji zagovara društvo Yieh, dokaz namjere ili stvarnog znanja proizvođača izvoznika u trenutku prodaje u pogledu naknadnog izvoza dotičnog proizvoda nije uvjet koji nužno mora biti ispunjen kako bi Komisija isključila dotičnu prodaju iz osnove za određivanje uobičajene vrijednosti.
- 106 U tom kontekstu, kao što to u biti proizlazi iz točke 131. pobijane presude, u prilog subjektivnom pristupu, za koji se zalaže društvo Yieh, ne govori jedina napomena koje je povjerenstvo WTO-a iznijelo u bilješci na stranici 339. svojeg izvješća od 16. studenoga 2007. u sporu „Europske zajednice – Antidampinske mjere za losose iz uzgoja podrijetlom iz Norveške” (WT/DS 337/R), prema kojem se, kada proizvođač prodaje proizvod nezavisnom izvozniku ili trgovcu, „znajući da će se taj proizvod izvesti”, ta prodaja ne može okvalificirati kao prodaja za domaću potrošnju.
- 107 Doduše, kao što je to također istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 43. svojeg mišljenja, iz tog opažanja proizlazi da stvarno znanje izvoznika proizvođača o činjenici da je dotični proizvod namijenjen izvozu nije nebitno za primjenu članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe, s obzirom na to da to znanje samo po sebi nužno dovodi do isključenja dotičnih prodaja iz osnove za određivanje uobičajene vrijednosti.

- 108 Međutim, kao što je to nezavisni odvjetnik također u biti primijetio u točki 44. svojeg mišljenja, iz takvog se opažanja, koje je precizno i činjenično, ne može zaključiti da je dokaz o takvom stvarnom znanju o izvozu dotičnog proizvoda uvjet koji u svakom slučaju mora biti ispunjen kako bi tijelo zaduženo za ispitni postupak bilo dužno isključiti prodaju iz osnove za određivanje uobičajene vrijednosti zbog toga što je dotični proizvod za izvoz.
- 109 Kao treće, kao što je to Opći sud pravilno primijetio u točki 132. pobijane presude, pojmovi „damping”, „šteta” i „zlouporaba”, kako su definirani Osnovnom uredbom, zahtijevaju ispunjenje objektivnih uvjeta koji načelno ne ovise o subjektovoj namjeri ili njegovom konkretnom znanju.
- 110 Konkretnije, kada je riječ o izračunu dampinške marže, članak 2. stavak 2. Osnovne uredbe, koji se odnosi na određivanje uobičajene vrijednosti, kao i članak 2. stavak 8. te uredbe, koji se odnosi na određivanje izvozne cijene, ni na koji način ne upućuju na znanje zainteresirane osobe o određištu dotičnog proizvoda.
- 111 Iako je točno da je, kao što to društvo Yieh ističe, a Opći sud utvrđuje u točki 132. pobijane presude, članak 10. stavak 4. Osnovne uredbe sadržavao subjektivni kriterij jer je retroaktivna primjena antidampinške pristojbe zahtijevala da je „uvoznik [...] bio svjestan ili je trebao biti svjestan [...] postojanja dampinga što se tiče razine dampinga i štete za koju se tvrdi, odnosno ustanovi da je nanesena”, riječ je, kao što to pravilno tvrdi Komisija, o iznimci koja je izričito predviđena Osnovnom uredbom, koja potvrđuje objektivnost antidampinškog ispitnog postupka.
- 112 U svakom slučaju, čak i ta odredba, s obzirom na to da se primjenjuje i kada je uvoznik „trebao biti svjestan” elemenata koje ona navodi, nužno ne zahtijeva stvarno znanje proizvođača izvoznika i ne potvrđuje stoga subjektivnu tezu koju zagovara društvo Yieh.
- 113 Osim toga, suprotno tvrdnjama društva Yieh, subjektivno tumačenje koje ono zagovara ne može se temeljiti ni na okolnosti da je Komisija dužna uzeti u obzir pojedinačno postupanje izvoznika koji surađuju u ispitnom postupku.
- 114 Naime, iako nužnost pojedinačne procjene proizvođača izvoznika pri dampinškom uvozu ima za posljedicu, među ostalim, to da se dampinška marža treba izračunati pojedinačno za svakog izvoznika, pod uvjetom da je surađivao u ispitnom postupku, to ipak ne podrazumijeva da se taj uvoz mora ocijeniti na subjektivnoj osnovi.
- 115 Kao četvrto, Opći je sud u točki 133. pobijane presude pravilno utvrdio da je tumačenje članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe, prema kojem nije potrebno utvrđivati namjeru odnosno konkretno ili stvarno znanje prodavatelja o konačnom određištu dotičnog proizvoda, također u skladu sa svrhom antidampinškog ispitnog postupka.
- 116 Naime, ta se svrha u biti odnosi na to da Komisija može biti u stanju, na temelju odgovorâ surađujućih subjekata iz antidampinškog upitnika, mogućih provjera na licu mjesta i očitovanja zainteresiranih strana, objektivno utvrditi sve elemente prije nametanja antidampinške pristojbe, a konkretno postojanje dampinga nakon što je utvrdila uobičajenu vrijednost dotičnog proizvoda u skladu s člankom 2. Osnovne uredbe.
- 117 Međutim, kao što je to Opći sud primijetio u točki 134. pobijane presude, ta bi svrha mogla biti ugrožena ako bi Komisija morala, kao što to tvrdi društvo Yieh, sustavno dokazivati postojanje namjere odnosno konkretnog ili stvarnog znanja prodavatelja o krajnjem određištu dotičnog proizvoda.

- 118 Naime, takav bi dokaz u praksi često moglo biti nemoguće pribaviti, što bi u konačnici dovelo do toga da se u svrhu određivanja uobičajene vrijednosti u skladu s člankom 2. Osnovne uredbe uzimaju u obzir cijene izvezenih proizvoda koje mogu narušiti i ugroziti pravilno određivanje navedene uobičajene vrijednosti.
- 119 Suprotno onomu što tvrdi društvo Yieh, tako izneseno obrazloženje Općeg suda u točki 134. pobijane presude ne može se smatrati kružnim.
- 120 U tom pogledu valja istaknuti da tumačenje Osnovne uredbe koje zagovara društvo Yieh u praksi može otežati ili čak onemogućiti učinkovitu provedbu antidampinškog ispitnog postupka.
- 121 Osim toga, analiza svrhe članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe također potvrđuje da se ne može prihvatiti subjektivno tumačenje izraza „za [...] potrošnju” iz te odredbe, koje zagovara društvo Yieh.
- 122 Naime, članak 2. stavak 2. Osnovne uredbe ima za cilj osigurati to da uobičajena vrijednost proizvoda u najvećoj mogućoj mjeri odgovara uobičajenoj cijeni istovrsnog proizvoda na domaćem tržištu zemlje izvoznice. Ako je neka prodaja zaključena uz pogodbe koje ne odgovaraju trgovinskoj praksi u pogledu prodaje istovrsnog proizvoda na tom tržištu u trenutku koji je odlučan za određivanje postojanja ili nepostojanja dampa, tada ona ne predstavlja odgovarajuću osnovu za određivanje uobičajene vrijednosti istovrsnog proizvoda na navedenom tržištu (vidjeti u tom smislu presudu od 1. listopada 2014., Vijeće/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, t. 28.).
- 123 Kao peto i posljednje, Opći sud je u točki 135. pobijane presude pravilno presudio da je tumačenje članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe, prema kojem nije nužno istraživati namjeru odnosno konkretno ili stvarno znanje prodavatelja u pogledu krajnjeg odredišta dotičnog proizvoda, u skladu s načelima predvidljivosti i pravne sigurnosti na koje se pozvalo društvo Yieh, dok bi subjektivno tumačenje koje ono zagovara zahtijevalo dokaz o postojanju subjektivnog elementa čije bi se postojanje moglo u praksi pokazati neizvjesnim ili, kao što je to istaknuto u točki 120. ove presude, čak nemogućim utvrditi.
- 124 S obzirom na navedeno, pristup zasnovan isključivo na objektivnom tumačenju pojma „prodaje istovjetnog [istovrsnog] proizvoda za domaću potrošnju”, u smislu članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe, podrazumijeva da je puki dokaz da je subjekt sa sredine ili kraja distribucijskog lanca izvezo te proizvode u bilo kojem trenutku nakon što je proizvođač izvoznik obavio prvotnu prodaju dotičnih proizvoda na domaćem tržištu, dovoljan kako bi Komisija mogla smatrati da su ti proizvodi, u trenutku njihove prvotne prodaje bili „za” izvoz i stoga, kao što to navodi Opći sud u točki 143. pobijane presude, „zapravo izvozne prodaje”, koje se zbog toga mora isključiti iz osnove za određivanje uobičajene vrijednosti.
- 125 Međutim, takvo čisto objektivno tumačenje, s obzirom na to da ne pridaje nikakvu važnost postojanju veze između značajki prvotne prodaje koju je obavio izvoznik proizvođač, među kojima je na prvom mjestu cijena, i naknadnog izvoza, koji je poduzeo njegov klijent ili neki drugi subjekt iz nastavka distribucijskog lanca dotičnog proizvoda, dovodi do toga da, kao što to tvrdi društvo Yieh, načela predvidljivosti i pravne sigurnosti nisu u potpunosti poštovana jer to tumačenje omogućuje Komisiji da nametne antidampinške pristojbe neovisno o politici cijena izvoznika proizvođača i obvezuje ga da odgovara za marketinške politike svojih nezavisnih klijenata, koje načelno ne može kontrolirati.

- 126 U tom pogledu, iako se, zbog razloga izloženih u točkama 103. do 123. ove presude, ne može prihvatiti čisto subjektivno tumačenje pojma „prodaje istovjetnog [istovrsnog] proizvoda za domaću potrošnju” u smislu članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe, iz toga ipak ne proizlazi da nužno treba prihvatiti čisto objektivno tumačenje navedenog pojma.
- 127 Naime, kako bi se zajamčilo, među ostalim, potpuno poštovanje načela predvidljivosti i pravne sigurnosti, pojam „prodaje istovjetnog [istovrsnog] proizvoda za domaću potrošnju” u smislu članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe, treba tumačiti na način da, kao što je to istaknuo i nezavisni odvjetnik u točki 58. svojeg mišljenja, Komisija može isključiti domaću prodaju iz osnove za određivanje uobičajene vrijednosti samo ako je utvrdila postojanje objektivnog čimbenika povezanosti između te prodaje i odredišta dotičnog proizvoda, koje ne podrazumijeva domaću potrošnju.
- 128 Kao što je to također istaknuo nezavisni odvjetnik u istoj točki 58. svojeg mišljenja, takvo tumačenje te odredbe nameće se i zbog njezine svrhe koja se, kao što je to navedeno u točki 122. ove presude, sastoji od osiguravanja da uobičajena vrijednost proizvoda u najvećoj mogućoj mjeri odgovara uobičajenoj cijeni istovrsnog proizvoda na domaćem tržištu zemlje izvoznice.
- 129 Iz toga slijedi da Komisija ima pravo isključiti prodaju iz osnove za određivanje uobičajene vrijednosti zbog izvoza dotičnog proizvoda samo ako dokaže da iz objektivnih okolnosti koje obilježavaju tu prodaju, među kojima je na prvom mjestu cijena, proizlazi kako proizvodi koji su predmet navedene prodaje nisu namijenjeni za potrošnju na domaćem tržištu zemlje izvoznice, nego imaju drukčiju namjenu, poput izvoza.
- 130 Naime, ako Komisija utvrdi postojanje takvih okolnosti povezanih s početnom prodajom, može se smatrati da je dotični proizvođač izvoznik u trenutku zaključenja prodaje razumno trebao znati da je dotični proizvod, najvjerojatnije, u konačnici namijenjen za izvoz, a ne za potrošnju na domaćem tržištu zemlje izvoznice.
- 131 O prisutnosti takvog znanja, koje je po svojoj prirodi „pripisano”, pri čemu valja naglasiti da je riječ o pojmu koji je bitno drukčiji od pojma namjere ili stvarnog znanja, može se, na primjer, zaključiti na temelju objektivnih dokaza kojima se dokazuje da je izvoznik prodao dotične proizvode na temelju svojeg popisa cijena za izvoz ili da je proizvođač izvoznik znao ili razumno trebao znati da je njegov klijent bio isključivo ili uglavnom aktivan u izvoznj trgovini dotičnih proizvoda.
- 132 Stoga je, kao što je to naveo nezavisni odvjetnik u točki 53. svojeg mišljenja, sasvim moguće da se, neovisno o dokazivanju namjere ili stvarnog znanja proizvođača izvoznika o činjenici da su dotični proizvodi za izvoz, na temelju određenih objektivnih elemenata koji se odnose na prodaje ili klijenta koji kupuje te proizvode, može zaključiti da su oni za izvoz, odnosno da su „dodijeljeni” za izvoz ili da je izvoz njihov „cilj”.
- 133 Upravo je to ovdje slučaj, kao što to proizlazi iz točaka 136. do 142. pobijane presude, u kojima je Opći sud razmotrio precizan pristup koji je Komisija zauzela u spornoj uredbi i na temelju kojeg je iz osnove za određivanje uobičajene vrijednosti isključila prodaju 120 000 tona dotičnog proizvoda, koju je društvo Yieh u Tajvanu ostvarilo kod svojeg nezavisnog klijenta.
- 134 Naime, kao što je to Opći sud istaknuo u točki 136. pobijane presude, Komisija je u Privremenoj uredbi prvotno zauzela „oprezan” pristup, koji se sastojao od toga da se iz te osnove izuzmu sve prodaje dotičnog proizvoda društva Yieh određenim distributerima sa sjedištem u Tajvanu.

- 135 Međutim, kao što to proizlazi iz točke 137. pobijane presude, Komisija je zatim, kao što je to navela u uvodnoj izjavi 59. sporne uredbe, taj „opći” pristup zamijenila pristupom koji se sastoji u isključenju iz osnove za određivanje uobičajene vrijednosti samo onih domaćih prodaja za koje je raspolagala „s dovoljno objektivnih dokaza o njihovom stvarnom izvozu”. Nasuprot tomu, prema toj istoj točki 137. pobijane presude, iz te iste uvodne izjave 59. sporne uredbe proizlazi i da „subjektivni elementi kao što su namjera ili znanje, ili nedostatak znanja [proizvođača izvoznika], nisu u ovom slučaju bili važni za objektivnu procjenu Komisije, za razliku od postojanja popusta usmjerenih na izvoz koje je, među ostalim, upotrijebljeno kao relevantan dokaz”.
- 136 U pogledu potonjeg, kao što je to u biti naveo Opći sud u točkama 138. i 140. pobijane presude, pozivajući se na uvodnu izjavu 64. Privremene uredbe, ispitni postupak Komisije pokazao je da je u ovom slučaju primijenjen izvozni rabat na velik broj prodaja koje je društvo Yieh prijavilo kao domaće, koji je osmišljen kao poticaj distributerima da izvoze dotične proizvode nakon njihove prerade, koja je, u najboljem slučaju, podrazumijevala radnje manjeg opsega, pri čemu se novonastali proizvod nije mijenjao u tolikoj mjeri da više nije bio obuhvaćen definicijom dotičnog proizvoda.
- 137 U točki 141. pobijane presude Opći sud je, među ostalim, dodao da iz sadržaja spisa proizlazi da se navedeni rabat ticao, primjera radi, 40 % prodaja društva Yieh njegovu najvećem klijentu u Tajvanu tijekom prosinca 2013.
- 138 U točki 142. pobijane presude Opći je sud usto naglasio da je bilo moguće, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 59. sporne uredbe, da se prikupe „drugi objektivni dokazi o stvarnom izvozu proizvoda iz prodaja koje su prijavljene kao domaće prodaje”.
- 139 Konkretnije, u navedenoj točki 142. Opći je sud istaknuo da je ispitni postupak pokazao kako je najveći kupac društva Yieh u Tajvanu „prodao na domaćem tržištu [zemlje izvoznice] tek zanemarivu količinu dotičnog proizvoda”, iz čega se može zaključiti, kao što je to također istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 68. svojeg mišljenja, da se taj klijent uglavnom bavio izvozom dotičnog proizvoda, što je okolnost koju društvo Yieh nije moglo razumno zanemariti.
- 140 Opći je sud na temelju iznesenog u točki 143. pobijane presude zaključio da društvo Yieh nije dokazalo da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava ili očitu pogrešku u ocjeni činjenica time što je odbila uzeti u obzir tužiteljeve prodaje njegovu nezavisnu klijentu kako bi se utvrdila uobičajena vrijednost, uz obrazloženje da su postojali „objektivni dokazi prema kojima su navedene prodaje bile zapravo izvozne prodaje, i to posebno kada [je utvrđeno] da je dio dotičnih prodaja podlijegao sustavu izvoznih rabata, poput onog koji je [društvo Yieh] primjenjiva[1]o, te je stoga ugovoren po cijenama nižima od cijene dotičnog proizvoda namijenjenoga za domaću potrošnju, znajući da te cijene potiču izvoz dotičnog proizvoda”.
- 141 U tom pogledu, s obzirom na tumačenje pojma „prodaje istovjetnog [istovrsnog] proizvoda za domaću potrošnju”, u smislu članka 2. stavka 2. Osnovne uredbe, navedenog u točki 129. ove presude, valja utvrditi da je okolnost da je na dio domaćih prodaja društva Yieh primijenjen sustav izvoznog rabata objektivna okolnost koja obilježava te prodaje, a koja se osobito odnosi na njihove cijene, iz koje proizlazi da su proizvodi na koje se te prodaje odnose bili za izvoz, a ne za domaću potrošnju.
- 142 Prema tome, u skladu s onim što proizlazi iz točke 130. ove presude, društvo Yieh je u trenutku zaključenja tih istih prodaja trebalo znati da su dotični proizvodi u konačnici bili, najvjerojatnije, namijenjeni za izvoz, a ne za domaću potrošnju.

- 143 Isto tako, s obzirom na točke 129. i 130. ove presude, iz objektivne okolnosti istaknute u točki 142. pobijane presude, na koju se podsjeća u točki 139. ove presude, prema kojoj se najveći klijent društva Yieh u Tajvanu uglavnom bavio izvozom dotičnog proizvoda, proizlazi da su se prodaje društva Yieh tom klijentu odnosile, u pravilu, na proizvode za izvoz, a ne na proizvode za domaću potrošnju i da je stoga društvo Yieh trebalo znati, u trenutku zaključenja dotičnih prodaja, za konačno odredište dotičnog proizvoda, odnosno da su oni, najvjerojatnije, namijenjeni izvozu.
- 144 Slijedom navedenog, Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 144. pobijane presude presudio da je „Komisija [...] mogla zakonito i bez počinjenja očite pogreške u ocjeni isključiti dotične prodaje iz određivanja uobičajene vrijednosti primjenom članka 2. stavaka 1. i 2. Osnovne uredbe”.
- 145 S obzirom na prethodno navedeno, treba odbiti treći žalbeni razlog i, prema tome, žalbu u cijelosti.

Troškovi

- 146 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima. U skladu s člankom 138. stavkom 1. Poslovnika, koji se primjenjuje na žalbeni postupak na temelju njegova članka 184. stavka 1., stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 147 Budući da društvo Yieh nije uspjelo u postupku te s obzirom na to da su Komisija i Eurofer zatražili da ono snosi troškove, treba mu naložiti da, osim vlastitih troškova, snosi i troškove Komisije i Eurofera.

Slijedom navedenog, Sud (drugo vijeće) proglašava i presuđuje:

1. Žalba se odbija.

2. Društvo Yieh United Steel Corp. snosit će, osim vlastitih troškova, i troškove Europske komisije i udruženja Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL.

Potpisi